

Suradnički tip suroditeljstva nakon razvoda

PRIČA 4

Stjepan i Marina počeli su odvojeno živjeti unazad 6 mjeseci. Trenutno žive u istom gradu, međusobno udaljeni nekoliko kilometara. Za oboje je ovo bila prva bračna zajednica u kojoj, nakon 9 godina braka, imaju dvoje zajedničke djece stare 4 i 7 godina.

Sin Tomislav (4) ide u vrtić, a kćer Stela (7) je krenula u 1. razred osnovne škole.

Nakon prekida zajedničkog života između Stjepana i Marine izbila je kratka kriza koja je trajala nekoliko mjeseci, a bila je vidljiva kroz međusobno izbjegavanje komunikacije, povrijeđenost, prebacivanje i izbjegavanje preuzimanja obaveza. Krivnju za razvod braka prebacivali su jedno na drugo.

Nakon kriznog perioda uspješno su dogovorili Plan zajedničke roditeljske skrbi, prihvatili su konačnost prekida te odvojili međusobni sukob u svom partnerskom odnosu od odnosa s djecom.

Sada su usmjereni na djecu, razgovaraju o djeci i s djecom, izmjenjuju važne informacije o roditeljstvu i stvarima vezanim uz djecu i njihove potrebe. Usmjereni su na davanje međusobne podrške po pitanju roditeljstva, a često i dogovaraju i koordiniraju aktivnosti i pravila te uravnotežuju obostranu uključenost u život djece. Povremeno zajedno s djecom odlaze na isto mjesto te nastoje djeci davati dobar primjer rješavanja sukoba.

Suradnički tip suroditeljstva nakon razvoda

- pokušava komunicirati s majkom, nastoji kontrolirati svoju povrijeđenost
- pred djecom komunicira s majkom uvažavajući njezinu roditeljsku ulogu
- preuzima roditeljske obveze
- ne usmjerava se na traženje krivca za razvod braka dogovara i provodi Plan zajedničke roditeljske skrbi
- odvaja međusobni sukob u partnerskom odnosu od odnosa s djecom
- usmjeren je na djecu razgovara s majkom o djeci
- razgovara s djecom
- izmjenjuje važne informacije o roditeljstvu s majkom
- razgovara o stvarima vezanim uz djecu i njihove potrebe
- razgovara s djecom o njihovim potrebama
- pojašnjava djeci situaciju razvoda s naglaskom na normalizaciju emocija
- daje podršku drugom roditelju po pitanju roditeljstva i odgoja

- dogovara i koordinira aktivnosti i pravila u svezi djece
- nastoji drugom roditelju omogućiti da podjednako bude uključen u život djece
- povremeno zajedno s majkom i djecom ode na igralište, igraonicu ili za djecu odgovarajuće mjesto djeći daje dobar primjer rješavanja sukoba ostaje smiren i upravlja svojim emocijama
- uspostavlja i održava jasne granice između djetetovih novih obitelji
- dijete dobiva mogućnost za stvaranjem i održavanjem zdravijeg odnosa sa svakim od roditelja, bez upletanja sukoba roditelja.
- dijete nema pristup sadržajima namijenjenim odraslima (npr. sudske odluke).
- dijete osjeća da se od njega ne traži da bira – odgovornost leži na roditeljima.
- dijete ne prenosi poruke jer roditelji međusobno komuniciraju sadržaje roditeljstva
- dijete ne razvija osjećaj krivnje uslijed (direktnog ili indirektnog) izlaganja negativnim porukama o drugom roditelju.
- dijete ima osjećaj da slobodno može imati intenzivne osjećaje
- djeca optužuju sebe, a ne roditelje za razvod i bolna iskustva i održavaju fantaziju o spajanju obitelji dugo nakon okončavanja razvoda, pa čak i kad postoje novi partneri.
- odnos roditelja nakon razvoda stvara mrežu emocionalne sigurnosti za dijete, izvor povjerenja i stabilnosti.
- djeca usvajaju pozitivan način rješavanja sukoba
- roditelji stvaraju predvidljivu, konzistentnu i sigurnu životnu situaciju
- ista pravila i očekivanja kod oba roditelja i izbjegavanje popuštanja zato jer "dijete pati" kod djeteta stvaraju osjećaj sigurnosti i normalizacije situacije.
- poboljšanje školskog uspjeha nakon kraće krize.
- odnosi između djeteta i roditelja počinju dobivati prepoznatljivu rutinu koja povećava sigurnost djeteta.
- dijete bolje razumije emocionalna stanja i situaciju
- jasnoća u odnosu između roditelja doprinosi boljoj prilagodbi djeteta

ZAKLJUČNO

- djeluje kao reduktor stresa
- smanjuje osjećaj nezadovoljstva
- daje više vremena roditelju za sebe i dijete
- smanjuje logističke probleme
- stvara više mogućnosti roditelju za kontakt s djecom, omogućava dugoročno planiranje aktivnosti s djetetom/djecom
- olakšava usklađivanje roditeljskih pravila i olakšava ostajanje u roditeljskoj ulozi
- odvajaju sukob u svom partnerskom odnosu od svog odnosa s djecom
- stvara novu razinu povjerenja baziranog na odnosu roditelj-roditelj
- olakšava prolazak kroz faze procesa nošenja s gubitkom i roditelju i djetetu; doprinosi normalizaciji čitave "nenormalne" situacije

